

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud České Budějovice - pobočka v Táboře, rozhodl v hlavním líčení konaném dne **13. prosince 2016** v Táboře, v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Černého a přísedících JUDr. Petra Hasíka a Václava Hejpetra, v trestní věci obžalovaného **XXXXX, t a k t o :**

Obžalovaný

XXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, zdržující se na adrese XXXXX

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

v noci ze dne 8.7.2013 na 9.7.2013 v XXXXX, v ul. XXXXX, za účelem svého sexuálního uspokojení v místě svého bydliště zneužil bezbrannosti dcery své známé XXXXX, nar. XXXXX, a sice nezl. XXXXX, nar. XXXXX, která u něj předmětného večera přespala, a které ve spánku stáhl kalhoty od pyžama a vyhrnul jí horní část pyžama a obnažil tak její poprsí, poté jí prsty levé ruky roztahoval přirození, strkal prst do přirození a své přirození pokládal vedle její hlavy, a toto své počínání si fotografoval a natáčel na videozáznam,

t e d y

zneužil bezbrannosti jiného k uskutečnění pohlavního styku, takový čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž   s p á c h a l

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

a   o d s u z u j e   s e   z a   t o

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 40 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na **3 (tři) roky**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku a § 84 tr. zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **5 (pět) let** s tím, že se nad ním současně vyslovuje **dohled**.

Podle § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení sexuologické** ve formě **ambulantní**.

O d ů v o d n ě n í :

V průběhu hlavního líčení konaného na základě obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře provedl soud důkazy výsledkem obžalovaného a svědkyň XXXXX, XXXXX a XXXXX, se souhlasem stran pak přečetl protokoly o výsleších svědkyň XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX.

Co se pak skutkových závěrů týče, shledal krajský soud, že je způsobem předpokládaným ust. § 2 odst. 5 tr. řádu bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný XXXXX se dopustil jednání, jež mu bylo obžalobou kladeno za vinu a jež je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obsah dokazování a hodnocení důkazů

Obžalovaný se k tomu, že kritické noci zneužil přítomnosti nezletilé ve svém bytě způsobem popsáným ve výroku rozsudku, plně doznal. Uvedl na svoji obhajobu pouze to, že byl v té době pod vlivem alkoholu a v současné době si již nedokáže vysvětlit, jak je možné, že se tohoto jednání dopustil. Ke svým poměrům uvedl, že je v současné době hostinským v obci XXXXX, snaží se plně věnovat této práci, když je mu známo, že má potíže, které byly diagnostikovány znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie jako hebefilie. S touto poruchou se nehodlá smířit, na základě doporučení znalkyně MUDr. Herrové pravidelně dojíždí na ambulantní terapie do Psychiatrické nemocnice XXXXX a postupně získává náhled na svoji poruchu a potažmo i trestnou činnost, přičemž je rád, že zjišťuje, jakým způsobem má se svojí sexuální poruchou pracovat. O svém dosavadním životě se vyjádřil tak, že má za sebou celou řadu krátkodobých vztahů se ženami, má celkem čtyři děti, z nichž tři jsou dosud nezletilé, platí na ně výživné. Ke kritickému dni uvedl, že jeho známá, XXXXX, která pracuje v kravíně, neměla díky noční službě možnost kam dát svoji nezletilou dceru, a protože se občas stýkali, a to i intimním způsobem, vzpomněla se na obžalovaného, který v té době bydlel v XXXXX v ulici XXXXX, kde měl pronajmat byt 4 + 1 a dceru XXXXX mu tam přivezla. Tato šla večer spát, on sám netuší, jakým způsobem se mu to přihodilo, ale poté, co usnula a spala velmi tvrdě, došlo k tomu, co se stalo, že si ji vyfotil a že s ní různě manipuloval, ovšem aniž by se tato vzbudila. Druhý den pak našel fotografie ve svém fotoaparátu, nedokáže popsat, jaký z toho měl pocit, ví, že je to hrozné. Do té doby, než začal jezdit k paní doktorce Herrové, měl za to, že je úplně normálním člověkem. Nikdy nic s takto malou holkou neměl. V té době byl pod vlivem alkoholu, nějaké útržky se mu dávají dohromady, ví o tom, že u ní v posteli byl, fotil si ji fotoaparátem, který měl na stavbu, když v té době měl stavební firmu. Přišel na to již druhý den ráno, nevěděl, co s tím má dělat, tak to přehrál na nějakou „flešku“, a tu nosil v tašce. Za nějaký čas ji našla jeho tehdejší partnerka XXXXX, se kterou po dobu asi devíti měsíců v roce 2013 nežil, ale později se k sobě vrátili a ona právě tyto fotografie našla. Křičela na něj, začala mu to vyčítat a chtěla po něm peníze, a když už to pro něj bylo nesnesitelné, tak se odstěhoval a ona ho udala. Fotografie nikomu nepřeposílal, když s fotoaparátem manipuloval, neukájel se u toho. Má tetování na levé ruce, jedná se o křížek na ukazováčku a kolečko mezi palcem a ukazováčkem, toto tetování je na některých fotografiích vidět. S nezletilou XXXXX, které všichni říkali XXXXX, se nikdy o intimních věcech nebavil. Poté, co na to XXXXX přišla, zakázala mu stýkat se s jeho nejmenší dcerou, kterou mají spolu. Pornografické stránky sleduje, ale ne vyvíjecí se ženy. Připustil, že se o intimních otázkách bavil s XXXXX, dcerou své bývalé přítelkyně XXXXX. Když byl opilý, psal jí nějaké SMSky a ona se ho začala bát. Koupil jí „robertka“, vždy, když byl opilý, měl větší odvalu. Když se začali s XXXXX hádat, tak přečetla SMS zprávy, co psal její dceři. Ty byly se sexuální tematikou. Tehdy bylo XXXXX 14 let. Co se týče XXXXX, která je dcerou XXXXX, tak tam byl jediný problém, když ona si vymýšlela, že jí on (nebo jeho syn) šmírovali okýnkem ze záchodu do koupelny, což popírá. Ke svému jednání uvedl, že je to katastrofa, co udělal, neví, jak se má omluvit, šíleně ho mrzí, co se stalo. Ví, že za to musí dostat trest, dělat to neměl.

Matka poškozené XXXXX popsala shodně s obžalovaným, jak se její dcera ocitla v jeho bytě, s tím, že její dcera o ničem neví, neví o žádných fotografiích, překvapilo ji, že musela jít na gynekologické vyšetření, ptala se proč, tak jí to musela citlivě vysvětlit, na což jí odpověděla, že to je hloupost, že by jí pan XXXXX ublížil, že by na ní nesáhl, že by jí to

jinak řekla. Svědkyně XXXXX uvedla, že měla bližší vztah s panem XXXXX, XXXXX u něj byla přes noc jednou až dvakrát, chtěla tam jít, hráli spolu na playstationu nějaké hry. Nestěžovala si, že jí nějak ubližoval. Svědkyně připustila, že měla spolu s obžalovaným intimnější vztah, a to asi tak dvakrát až třikrát do měsíce po dobu dvou let. Většinou, když k ní přišel, byl opilý. Co se nezletilé XXXXX týče, tak ta měla tvrdé spaní, v té době vedle ní „mohly padat granáty“ a nezbudila se. Neměla žádné noční můry, je úplně v pohodě. Co se týče důvodu, proč ji nechala u obžalovaného, tak ten spočíval v tom, že v té době byl nějaký problém u ní v zaměstnání a ona tam musela jít přes noc. Od obžalovaného dostala částku 15.000 Kč jako omluvu za to, co se stalo. Byl k této částce připojen i omluvný dopis.

Se souhlasem stran byla přečtena výpověď poškozené XXXXX (č.l. 73 – 81 spisu), která v ní uvádí, že mamka musela do práce přes celou noc a ráno si ji vyzvedla u pana obžalovaného. XXXXX k němu šla do bytu někdy kvečeru, hrála tam hry na počítači, pak si vyčistila zuby a šla spát. Spala v pokoji s dětskou válečkou. Měla na sobě pyžamo, spala pod dekou. Když spala u pana XXXXX, tak opilý nebyl, předtím ho jednou opilého viděla. Má tvrdé spaní, neprobudí ji ani, když někde něco bouchne. Obžalovaný na ní na intimních oblastech nikdy nesáhl. Byly letní prázdniny, do školy nešla. Když od obžalovaného ráno odcházela, tak opilý nebyl. Šla spát asi v devět hodin večer.

XXXXX ve své výpovědi na č.l. 101 – 109 spisu uvedla, že v době, kdy bydlel obžalovaný s její mamkou v obci XXXXX, tak se k ní choval dobře. Snažil se, aby si ji „koupil“. Stavěl se na její stranu ve sporech s matkou svědkyně. Pak se přestěhovali do XXXXX, kde má obžalovaný hospodu. Měl na ni sexuální narážky, kdy jí psal na facebooku, aby mu poslala nějaké „nahé fotky“, že ji naučí všechno okolo sexu, což bylo někdy koncem července. Chtěl výslovně, aby mu poslala fotografie prsou, nevyhověla mu. Ptal se jí i na to, zda je ještě panna. Koupil jí vibrátor, ptal se jí, zda nechce něco takového koupit, ona si myslela, že si dělá legraci, tak řekla, že samozřejmě a on jí ho dal. (v době, kdy vedl obžalovaný se svědkyní podle její výpovědi tuto komunikaci, tak jí bylo 14 let a 6 měsíců).

XXXXX, matka svědkyně XXXXX, vypovídala v přípravném řízení na č.l. 112 – 120 spisu, kdy uvedla, že vztah mezi obžalovaným a její dcerou byl postupem času docela dobrý a pak se z nějakého důvodu pokazil. Četla pouze část jejich komunikace na facebooku a nechápala, o co jde. Ptala se na to obžalovaného a ten jí řekl, že byl úplně „ožralej“, že o ničem neví. Viděla zprávy týkající se toho, že pokud XXXXX chce, tak že jí vše vysvětlí, nějaké vztahy s kluky apod. Bavit se o tom dcera nechtěla. Potvrdila, že obžalovaný má na ruce vytetovaný křížek a kolečko na hřbetu ruky, má za to, že se jedná o ruku levou. Obžalovaný její dceři koupil potkana, sem tam nějakou čokoládu, společně si koupili trička. Obžalovaný pije alkohol, ale nedomnívá se, že by byl alkoholik. Zažila ho však i hodně opilého. Co se intimního soužití týče, tak se jednalo o normální sex, obžalovaný nevyžadoval žádné zvláštnosti.

XXXXX, svědkyně, jejíž výpověď je na č.l. 136 – 140, je kamarádkou XXXXX. Ta vypověděla, že obžalovaného zná od vidění, XXXXX je její spolužačka. Ta jí říkala, že tam s XXXXX být nechce, že chtěla být u svého táty, nemá ho ráda. Svěřila se jí o tom, že měl obžalovaný sexuální narážky, ukázala jí, co jí psal. Posléze našla SMS zprávu, kterou jí svědkyně XXXXX přeposlala ve znění: „Co kozy, máš je vzrušivý?“ (č.l. 141 spisu).

Svědčce XXXXX ví též o tom, že obžalovaný koupil XXXXX vibrátor, to, že jí ho koupí, navrhl obžalovaný sám.

XXXXX (č.l. 145-148) je synem obžalovaného. V přípravném řízení byl též vyslýchán a na adresu svého otce uvedl, že ví o tom, že žije s matkou XXXXX, jezdí k nim málokdy, baví se tak o tom, na jaké filmy se dívali. S XXXXX se o sexu nebavil, otec ho nepoučoval o sexuální výchově. XXXXX si na obžalovaného nestěžovala, nebavili se o tom, zda s někým chodila, ani ho to nezajímalo.

XXXXX je svědkyně, která pronajala obžalovanému byt na XXXXX (č.l. 149-153). Paní XXXXX jako jeho bývalá přítelkyně ho někdy v půlce prosince 2012 vyhodila z bytu, on se synem asi dva dny spali v autě, a protože obžalovaný věděl, že má svědkyně volný byt, požádal ji o to a její dcera mu dala klíče. Na XXXXX ulici bydlel října 2013. Byt byl úplně prázdný, zařízení si tam přinesl sám. Potom se vztah s XXXXX uklidnil a vrátili se k sobě. S placením nájemného s ním nikdy problémy neměla. Co se žen týče, tak tam chodila jen XXXXX. Dotázána na osobu obžalovaného uvedla svědkyně, že „je to namyšlený blb“. Ženské na něj dost „letěly“ a co zaslechla, tak prý měl další dvě ženské, přestože se vrátil k XXXXX.

Poslední výpověď, která byla se souhlasem stran čtena, je výpověď svědka XXXXX na č.l. 155 – 160 spisu. XXXXX je člověkem, který dal obžalovanému XXXXX gauč v době, kdy se nepohodl s přítelkyní a stěhoval se do nového bytu. Svědek mu nabídl, že ten gauč mu dá. Gauč byl tmavě červené barvy, látkový, možná, že na něm byly nějaké černé tečky. Byl rozkládací, potah byl při rozložení snad oranžovožlutý, žíhaný. Když byl rozložený, tak se na něm mohly vyspat dvě osoby. Svědek pak poznal na fotografii předmětný gauč.

Osobně slyšena soudem byla svědkyně XXXXX, která trestnou činnost obžalovaného oznámila (č.l. 121 - 132, 361 – 362). Svědkyně popsala, jak se s obžalovaným seznámili, že se znají od mládí, ale žít spolu začali až v roce 2007, přičemž soužití nebylo zcela bezproblémové, zřejmě kvůli alkoholu a problémům s penězi. Mají spolu dceru XXXXX. Občas byla cílem fyzického násilí ze strany obžalovaného, stejně tak i její dcery, kterým je v současné době 22 a 23 let. Nepovšimla si nikdy, že by ve vztahu k nim bylo ze strany obžalovaného nějak nepřístojně jednáno, později se stalo, že obžalovaný jednou v podnapilém stavu vstoupil do koupelny v době, kdy se tam starší dcera sprchovala. Později přišla dcera s tím, že ji někdo okýnkem ze záchodu „šmíroval“, když se koupala, a že tam byl kouřit pan XXXXX, což tento popřel. Popsala problémy, které spolu v soužití měli. Co se paměťového média, na kterém byly nalezeny fotografie nezletilé XXXXX týká, uvedla, že je našla v pracovní tašce obžalovaného. Na této „flešce“ našla vyfotografované „XXXXX slečny“, které ho navštěvovaly, byly tam i pedofilní fotografie a videa. Později mu řekla, že tu „flešku“ našla, ale její skutečný obsah zjistila až později. Některé složky smazala, přetáhla si její obsah do počítače, některé pedofilní fotky byly samostatně, jiné ve složkách, které byly různě pojmenované. Zcela určitě uměl obžalovaný stáhnout fotografie z fotoaparátu do počítače. Dívku na fotkách nepoznala, poznala však gauč, takže zjistila, kde k tomu došlo. Fotografie poslala anonymně, domnívala se, že se začne něco dít, ale když se nic nedělo, tak na policii došla sama. Některé ženy, které byly na fotkách, osobně zná, žádné další děti, které by byly foceny stejným způsobem, se stejnou kvalitou fotografií, jako je ta nezletilá dívka, tam

nebyly. To, že se jedná o pana XXXXX, poznala i podle tetování ruky viditelného na fotografiích. Nebavili se spolu o tom, za jakým účelem si fotky pořizoval.

XXXXX, dcera svědkyně XXXXX, v souladu se svojí matkou uvedla (č.l. 161-165, 362 p.v.- 363 p.v.), že zpočátku bylo soužití matky a obžalovaného normální, ale postupně se začali hádat a on ji začal mlátit. Nebylo mu trapné pouštět si porno v době, kdy byli všichni doma. V roce 2012 se sprchovala, on kouřil na záchodě a viděla jeho vlasy a oči, jak se na ni dívají skrz okno ze záchodu do koupelny. Byla v šoku, pak to řekla matce. Také sestře XXXXX vlezl jednou do koupelny. Opilý chodil domu často, potom byl agresivnější. Tato situace s oním nahlížením do koupelny vedla její matku k tomu, že obžalovaného z bytu vyhodila. Zavolala policii, byť té nesdělila tento důvod, obžalovaný však byt opustil. Sexuální narážky na ni neměl, na intimních místech se jí nedotýkal, ale všimla si, že sleduje porno. Co bylo jeho obsahem, není schopna říct ona ani sestra, která to viděla též. K malé sestře se obžalovaný choval normálně, podílel se na její péči, koupal ji. Svědkyně sama vypadá vizuálně stejně jako před čtyřmi lety, měří 155 cm. Se synem obžalovaného XXXXX nebyl žádný problém, normálně se s ním baví dosud.

Fotografie, usnesení o zahájení trestního stíhání na č.l. 2 - 8, protokol o zadržení a propuštění ze zadržení na č.l. 16 - 17, 19, 20 - 21, protokoly o vydání a vrácení věci na č.l. 22 - 57, úřední záznamy o šetření na č.l. 257 - 283, lékařské zprávy na č.l. 284 - 290, odborné vyjádření z oboru genetika na č.l. 292, zprávy k šetření mladistvé XXXXX na č.l. 312 - 316, zprávy k nezletilé XXXXX na č.l. 310 - 311, osobní výkazy obžalovaného na č.l. 319 - 323, zpráva Psychiatrické nemocnice XXXXX na č.l. 341, výpis z centrální evidence stíhaných osob na č.l. 345 - 348 a aktuální opis rejstříku trestů na č.l. 349 - 350 byly provedeny jako **důkazy listinné** postupem podle § 213 odst. 1, resp. odst. 2 tr. řádu. Se souhlasem stran pak byl přečten **znalecký posudek z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat** (č.l. 167-171, 184-189, 196-200, 202-208, 210-214, 240-246, včetně vyhodnocení zájmových souborů na CD na č.l. 172-183, 1290-195, 201, 209, 215, 247)..

Zásadním důkazem v této trestní věc byl **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie**. Ten na základě svého příbrání v přípravném řízení vypracovala znalkyně XXXXX, ve spise je obsažen na č.l. 222 - 231. V hlavním líčení (č.l. 360 p.v. -361) pak tento znalecký posudek potvrdila, ale současně bylo zjištěno, že je ošetřující lékařkou obžalovaného, který k ní dochází na ambulantní léčení na základě doporučení, kterého se mu z její strany při vyšetření pro účely vypracování znaleckého posudku dostalo. Znalkyně se vyjadřovala k otázce sexuality obžalovaného a uzavřela v tomto ohledu, že je u něj sexuální porucha v podobě neúplné sexuality s hebefilními rysy, kdy jeho sexualita nerozlišuje věk objektu ženského pohlaví, tedy zda se jedná o objekty pubertální a dospělé. Konstatovala podstatné snížení ovládacích schopností, přičemž rozpoznávací schopnosti byly plně zachované a navrhla ochranné ústavní sexuologické léčení, popsala možná rizika pobytu obžalovaného na svobodě, přičemž u něj nezjistila žádné agresivní tendence.

V tomto ohledu však krajský soud konstatuje, že není možné použít znalecký posudek znalkyně XXXXX pro učinění skutkových a potažmo právních závěrů, jakož i závěrů týkajících se ukládání ochranného léčení, neboť v době, kdy znalkyně vypracovávala písemné vyhotovení znaleckého posudku, nebyl mezi ní a obžalovaným vztah, který by zakládal její

podjatost, ta však nastala v okamžiku, kdy se znalkyně stala jeho ošetřující lékařkou. Za těchto okolností nutno konstatovat, že XXXXX je vyloučena z podání znaleckého posudku pro svůj vztah k obžalovanému, když fakt, že je jeho ošetřující lékařkou, může mít vliv na objektivitu jejího znaleckého názoru.

Z těchto důvodů proto soud přibral k podání znaleckého posudku ze stejného oboru, tj. zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, znalce **prof. MUDr. Jiřího Rabocha, CSc.**, který vypracoval znalecký posudek, jenž je založen ve spise na *č.l. 380 – 394*. Oproti znaleckému posudku znalkyně XXXXX jsou závěry znalce prof. Rabocha poněkud jiné v oblasti posouzení otázky agresivity obžalovaného, když ten svým vyšetřením u obžalovaného shledal zvýšený potenciál reagovat agresivně v zátěžových situacích, jeho pobyt na svobodě charakterizoval jako potenciálně nebezpečný, ale s ohledem na uspokojivě probíhající ambulantní léčbu nenavrhl ochranné léčení sexuologické ve formě ústavní, nýbrž toliko ambulantní. Nad rámec znaleckého posudku znalkyně XXXXX byl dotaz uložený znalci prof. Rabochovi soudem stran otázky ovlivnění obžalovaného *tempore criminis* alkoholem. K tomu znalec uvedl, že obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, přiznává či nevylučuje, nedokáže přesně vysvětlit motivaci, ale současně tvrdí, že byl opilý. Evidentně však byl schopen dovedné psychomotorické činnosti v podobě manipulace s fotoaparátem, tudíž dopad užití alkoholického nápoje, pokud k němu skutečně došlo, nebyl výrazný. Shledal však, že u obžalovaného je jistý sklon k nadužívání alkoholu, aktuálně však nic nesvědčí pro rozvinutou závislost na návykových látkách nebo hazardních hrách. Co se sexuality obžalovaného týká, tato se rozvíjela disharmonicky. Znalec popisuje vývoj v této oblasti a uzavírá, že u obžalovaného nezjistil duševní poruchu ve vlastním slova smyslu, jeho osobnost je disharmonicky strukturována s rysy nestálosti, nezdrženlivosti a výbušnosti (poruchy chování během školní docházky, nadužívání alkoholu, promiskuita, řízení bez oprávnění). V popředí klinického nálezu je jeho disharmonicky se rozvíjející sexualita s preferencí dospívajících dívek, tento nálezn lze hodnotit jako sexuální deviaci – hebefílii. Dále konstatuje znalec občasné nadužívání alkoholu bez aktuálně vytvořené závislosti na této látce. Obžalovaný nevylučuje spáchání pedofilního deliktu, tento spíše racionalizuje, tj. že byl opilý, chtěl si to vyzkoušet, nelze vyloučit prostou opilost *tempore criminis* bez většího forenzního významu. Struktura osobnosti i sexuální orientace jsou děletrvajícými charakteristikami posuzovaného a ovlivňují zásadním způsobem jeho chování, a to včetně možnosti sexuální interakce s nedospělými dívkami.

Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly zachovány, jeho ovládací schopnosti byly vlivem přítomné sexuální deviace v kombinaci s jeho disharmonickou strukturou osobnosti a eventuálně použitým alkoholem sníženy podstatně, nebyly však vymizelé.

V hlavním líčení konaném dne 13. prosince 2016 znalec na *č.l. 403 – 404* spisu odkázal na písemné vyhotovení svého znaleckého posudku a k doplňujícím dotazům uvedl, že i kdyby nečinil hypotetický závěr o ovlivnění obžalovaného alkoholem v době spáchání činu (když nejsou k dispozici žádné objektivní informace), tak by přesto jeho sexuální deviace vedla znalce k závěru o tom, že v době spáchání činu byly u něj podstatně sníženy ovládací schopnosti. Po dotazu na zasazení konkrétně této sexuální deviace do kontextu dalších sexuálních deviací a jejich nebezpečnosti pro ostatní členy společnosti uvedl znalec, že obecně je každá sexuální deviace závažná, přičemž míra nebezpečnosti se liší, když jiná je u exhibicionisty, který atakuje své oběti pouze svojí přítomností na dálku a zcela jiná,

nejzávažnější, v případě sadistické úchyvky. Pokud hovoříme o hebefilii, tato by se zařadila někam mezi tyto dva krajní póly, přičemž znalec učinil závěr, že podle něj u obžalovaného nebylo přítomno sadistické znehybňování, spíše v konkrétním případě využil příležitosti a manifestoval svoji sexuální deviaci na dívce, která byla k dispozici, aniž by se mu bránila. Nelze však vyloučit, že by v určité životní situaci (též v souvislosti s požitím alkoholu) obžalovaný takto vystupoval i vůči objektu, který by se bránil, ale zřejmě to není jeho preferencí. Znalec konstatoval, že sexuální orientace člověka se vyvíjí v dětském věku a v době dospívání řádově do 20 let, poté už je určitým způsobem strukturována, ale zevní projevy různých sexuálních orientací se mohou projevit v různém čase a to, že v daném případě se pravděpodobné projevy sexuální deviace obžalovaného objevují zhruba v posledních deseti letech, svědčí pro závěr o tom, že tato sexuální úchyvka nebyla příliš urgentní.

Skutkové a právní závěry

Co se **skutkových závěrů** týká, pak krajský soud musí konstatovat, že je jednoznačně prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, že toto jednání je protiprávní a naplňuje znaky použité právní kvalifikace, přičemž dobu, kdy k jednotlivým atakům vůči spící nezletilé XXXXX došlo, je možno dovodit z fotografií zajištěných na paměťovém médiu. Jelikož nelze zjistit, zda čas byl na fotoaparátu nastaven skutečně správně, nelze z těchto údajů zcela vycházet, ale pro účely rozhodnutí postačí konstatovat, že k protiprávnímu jednání jednoznačně došlo, a to v noci z 8. na 9.7.2013. To přitom koresponduje i s tím, co uvedla nezletilá XXXXX, tj. že u obžalovaného přespala o prázdninách.

Jednání obžalovaného pak naplnilo znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný totiž realizoval sexuální praktiky srovnatelné se souloží na osobě mladší patnácti let, přičemž využil její bezbrannosti dané jejím hlubokým spánkem.

Trest a ochranné léčení

Krajský soud při ukládání trestu musel vyhodnotit zjištěné skutečnosti z pohledu ust. § 38 a násl. tr. zákoníku. Předně musel zohlednit fakt, že trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, dále pak to, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější, přičemž musí být také přihlédnuto při ukládání trestních sankcí k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem. Toto znění ust. § 38 odst. 1 až 3 tr. zákoníku je rozváděno podrobněji v ust. § 39 tr. zákoníku. Podle jeho odstavce prvního při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také

k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Podle třetího odstavce § 39 pak při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Pro rozhodnutí o trestu je jednou z klíčových úloh soudu vyhodnotit osobu obžalovaného a jeho poměry tak, aby trest byl přesně individualizovaný. K osobnostnímu ustrojení obžalovaného je nutno konstatovat, že determinujícím elementem ovlivňujícím celý život obžalovaného sexuální deviace v podobě hebefilie, kterážto je sexuální deviací středně nebezpečnou a ačkoliv jsou u něj dány dispozice k tomu, aby potenciálně agresivně sexuálně reagoval, může se tak dít především v zátěžových situacích či v souvislosti s požitím alkoholu. Jak uvedl znalec, není však zřejmě jeho preferencí dosáhnout svého sexuálního uspokojení za užití násilí. Za těchto okolností pak musí soud konstatovat i to, že obžalovaný využil stavu, kdy nezletilá XXXXX spala a způsobem, který je srovnatelný se souloží, ji atakoval na intimních místech. Jak vyplývá též z fotografií a zejména pak z přidružených informací provázejících jednotlivé datové soubory typu, kdy k pořízení fotografie došlo, a v jakém je formátu, je možno dovodit, že obžalovaný své jednání, které je fotograficky zdokumentováno, nepáchal najednou, ale s několika desítek minut trvajících přestávkami. Z uvedeného tudíž vyplývá, že skutečně lze mít za prokázané, že informace nezletilé Renaty, potažmo i její matky, o tom, že nezletilá v inkriminované době měla velmi tvrdý spánek, jsou pravdivé. V současnosti si poškozená na žádné takové jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, nepamatuje, není tudíž tímto nikterak stresována, nenastaly žádné neblahé následky v psychické či sexuální oblasti. Nemůže tedy být ani řeči o případném dopadu tohoto jistě krajně zavrženíhodného jednání obžalovaného na život poškozené.

Dále pak nutno konstatovat, že obžalovaný v souvislosti s trestním stíháním proti němu vedeným a v souvislosti se znaleckým vyšetřením provedeným XXXXX, zahájil ambulantní sexuologickou léčbu, jejíž výsledek je již v této chvíli patrný, neboť obžalovaný zjevně získává náhled na svoji sexualitu a trestnou činnost a činí kroky k tomu, aby se obdobným situacím, jako byla ta, při níž se trestné činnosti dopustil, vyhnul. To, že je postup léčby obžalovaného skutečně znatelný dokumentuje i závěr znalce prof. Rabocha, který navrhl, aby bylo obžalovanému uloženo sexuologické léčení ve formě ambulantní, o čemž hovořila též znalkyně XXXXX, ačkoli ta původně v písemném vyhotovení svého znaleckého posudku navrhovala léčení ústavní.

Otázka zneužívání alkoholických nápojů obžalovaným byla znalcem prof. Rabochem taktéž posuzována, tento uvedl, že u obžalovaného nejsou dány známky závislosti na alkoholu, ale občas u něj dochází k jeho nadměrnému škodlivému zneužívání, což může mít potenciálně rizikový vliv na otázku jeho sexuality. Obžalovaný však i v tomto ohledu deklaruje podstatné sebeomezení v podobě snížení frekvence a míry užívání alkoholu.

Užití alkoholu v době, kdy se dopouštěl trestné činnosti, jak o tom obžalovaný ve své výpovědi hovoří, bylo znalcem prof. Rabochem taktéž posouzeno. Konstatováno bylo, že se mohlo maximálně jednat o opilost prostou, nepříliš závažné hloubky, neboť obžalovaný byl zjevně schopen jemných motorických úkonů jako je ovládání fotoaparátu, současně se musel dotýkat poškozené relativně jemně, když nedošlo k tomu, že se probudila.

Za těchto okolností tudíž možno konstatovat, že jednání, kterého se obžalovaný dopustil, a které vedlo k závěru znalce Rabocha o tom, že byl v té době schopen rozpoznat v plném rozsahu nebezpečnost svého jednání, ale nebyl je z podstatné části schopen ovládat, **bylo spácháno osobou se sníženou přičetností, která ovšem nebyla způsobena požitím návykové látky, neboť stav obžalovaného a míra jeho sexuální deviace je takový, že jeho schopnost ovládací je snížena podstatným způsobem jenom na pokladě tohoto onemocnění.** K tomu se samozřejmě přidružuje jistá forma poruchy osobnosti manifestující se jako impulzivita a nezdrženlivost, která má samozřejmě vliv i na jeho další projevy, jako ten, že se obžalovaný vyznačuje poměrně značnou promiskuitou, jíž se snaží zjevně kompenzovat své sexuální tužby. To vše pak má podstatný vliv na rozhodování o výměře trestu a ukládání ochranného léčení.

Jak už bylo řečeno výše, obžalovaný se jednoznačně dopustil zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť zneužil bezbrannosti jiného k uskutečnění pohlavního styku, takový čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším 15 let. Tento zvláště závažný zločin je ohrožen trestní sazbou odnětí svobody na 5 až 12 let. Soud však musel v daném případě zohlednit ten fakt, že obžalovaný se tohoto zvláště závažného zločinu dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 tr. zákoníku, který si ani z nedbalosti nepřivodil vlivem návykové látky, neboť pro duševní poruchu v době spáchání činu měl podstatně sníženou schopnost ovládat své jednání. Za takové situace je nutno uplatnit ust. § 40 odst. 1 a 2 tr. zákoníku, podle nichž *jestliže pachatel spáchá trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, přihlédne soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry a podle odst. 2 má-li soud za to, že by vzhledem ke zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odst. 1 bylo možno za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 3 a uloží zároveň ochranné léčení.*

Právě taková situace v této trestní věci nastala. Vzhledem k tomu, že je současně ukládáno ochranné léčení ve formě ambulantní, kteréžto je v současné době již fakticky vykonáváno a má příznivý dopad na osobu obžalovaného, protiprávní jednání nemělo nepříznivý dopad na osobu poškozené, tato o něm neví, tudíž toto nemá potenciál negativně ovlivňovat další život poškozené, obžalovaný se k trestné činnosti doznal, matce poškozené zaslal omluvný dopis a nezanedbatelnou finanční částku jako výraz své lítosti nad jednáním, jehož se na nezletilé dopustil, lze konstatovat, že trestného činu upřímně lituje a přes několik odsouzení v minulosti (včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody) již od roku 2010 trestnou činnost nepáchá, hledí se na něj jako na osobu netrestanou, protože předchozí odsouzení jsou od roku 2015 zahlazena, je namístě zvolit takový trest, který v kombinaci

s uloženým ochranným léčením bude dostačující k dosažení účelu trestání. Tím je v této chvíli jistě snaha předejít možnému opakování posuzované trestné činnosti.

Soud proto konstatoval, že jsou dány všechny podmínky pro ukládání trestu pod dolní hranicí zákonné trestní sazby.

Při určování druhu a výše tohoto trestu soud jednoznačně konstatoval, že zejména s ohledem na úspěšně probíhající léčení obžalovaného není nezbytně nutné, aby byl trest odnětí svobody vykonáván bezprostředně v nepodmíněné podobě, ale je možné využít dobrodinní zákona a obžalovanému výkon trestu podmíněně odložit. Z hlediska výchovného je vhodné, aby obžalovaný dostal možnost budovat si svou *de facto* novou existenci jedince, který ví o své sexuální deviaci a jak s ní pracovat, na svobodě. Soud však současně konstatuje, že charakter trestné činnosti a jistá potenciální nebezpečnost obžalovaného musí nalézt odraz nejen v délce trestu odnětí svobody, ale i zkušební doby. Proto byl uložen trest odnětí svobody v nejdelší možné výměře, u níž lze ještě podmíněně odložit jeho výkon, tj. v délce tří let. Zkušební doba byla stanovena též v nejdelší možné výměře dané ust. § 82 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž soud s ohledem na jisté rizikové faktory v životě obžalovaného, jako je zejména sklon ke zneužívání alkoholických nápojů a porucha osobnosti vyznačující se nezdrženlivostí, nestálostí a impulsivností dovozuje, že bude vhodné, aby život obžalovaného byl monitorován prostřednictvím dohledu probačního úředníka. Jeho úkolem přitom bude na pravidelných konzultacích s obžalovaným eliminovat možné rizikové situace, pomáhat mu při styku s úřady, připomínat povinnost absolvovat ambulantní ochrannou léčbu, ale také neprodleně informovat soud o porušení podmínek dohledu či o rizikovém chování obžalovaného.

Krajský soud je přitom přesvědčen o tom, že takto koncipované potrestání obžalovaného v kombinaci s ambulantní formou ochranného léčení sexuologického uloženého ve smyslu ust. § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku (protože je zde dán důvod uvedený v ust. § 40 odst. 2 tr. zákoníku), bude dostatečné k dosažení účelu trestání tak, jak jej má na mysli ust. § 37 a násl. tr. zákoníku.

K této otázce je třeba dodat, že obžalovaný může být po zkušební době podmíněného odsouzení osvědčen pouze tehdy, pokud povede řádný život, což neznamená pouze to, že se nedopustí trestné činnosti a závažnějšího přestupkového jednání, ale v jeho případě zejména to, že bude dodržovat podmínky ambulantní sexuologické léčby. Ostatně v okamžiku, že by se ukázalo, že tato forma léčby nedostačuje, bude neprodleně rozhodnuto o její přeměně na léčbu ústavní.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.
Odvolání **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

V Táboře dne 13. prosince 2016

Mgr. Petr Černý, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Neuwirthová